

העותרת: **האגודה לזכויות האזרח בישראל**

ע"י ב"כ עוה"ד עוזר פלר ואוח'
מהאגודה לזכויות האזרח בישראל
רח' נחלת בנימין 75, תל-אביב 65154
טלפון: 03-5608165; פקס: 03-5608185
דו"ל: oded@acri.org.il

- ג א ד -

המשיב: **שר הפנים**

ע"י פרקליטות המדינה
משרד המשפטים, ירושלים

תגובה מטעם העותרת להודעה המשלימה מטעם המשיב

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 4.11.2009 מתכזבת העותרת להגיש תגובה להודעה המשלימה מטעם המשיב מיום 3.11.2009.

1. בהודעתו המשלימה מסר המשיב, כי בכוונתו לפעול להפחית את שיעור תוספת האגרה, הנגביות עברו דרכון חדש במקומות דרכון שנגנב, אבד, הושמד, הושחת או שונח, ב-250 ש"ח, כך שהאגירה הנוספת תעמוד על סך 500 ש"ח במקומות 750 ש"ח, ובפועל האגרה שתשלם עבור דרכון חדש בנסיבות אלה (אגירה "רגילה" עבור דרכון בתוספת "חותטפת") תעמוד על סך 750 ש"ח במקומות 1,000 ש"ח.

2. המשיב מדגיש בהודעתו, כי לא יותר על רכיב הקנס באגרה הנוספת. נהפוך הוא; המשיב ذבק בעמדתו המשפטית, שהובאה בתגובהו לעתירה, ולפיה בגביה קנסות בחסותו אגרות "אין כל פגט חוקי". לשיטתו, "יתיקון התקנות, ככל שייאשר, אך מחזק וمبرס מסקנה זו". זאת ועוד, החפותה – שטומיה אינם מובהרים – אינה אלא "لتקופת ניסיון של שנה, שלאחריה יבחן הנושא שנית".

3. העתירה, נזכיר, אינה מותקנת בשיעור האגרה דווקא (שיעור גבוה ובלתי פروفורציאוני) לשירות החינוי גם לאחר תיקון התקנות, ככל שתתוקנה), כי אם בחוסר סמכותה של הרשות המבצעת להטיל קנסות לבוש של אגרות, ולהגביל על ידי כך מימושן של חירותיות יסוד חוקתיות. המחלוקת בעניין זה בעינה.
4. אם כן, האגרות נשוא העתירה – אותן ממשיך המשיב לגבות גם ביום אלח, ובគונתו לחמשך ולגבוט גם לאחר תיקון התקנות והפחיתה שיעורן – אין אלא קנס. הוא חותקנו בחוסר סמכות, פוגעת בזכויות יסוד, ובתכליתו חוזרת – להעניש את מי שדרכו נאבד או נגנב – המשיב מודה בפה מלא. אגרות אלה מעירומות קושי כלכלי, ומביאות למצב אבסורדי ובלתי סביר, לפיו נגבות אגרות מופקעות, ללא שום פורצתיה לשירות המבוקש. טענות העותרת בעניינים אלה פורטו בהרחבה בעתירה ובתגובהה עובר לדיוון, ובהודעת המשיב לא נמצא להן כל מענה.
5. בהחלטתו מיום 12.10.2009 הורה בית המשפט למשיב להגיש הוזעתו המשלימה, "לפני החלטה האם ליתן צו על תנאי אם לאו". עם קבלת הוזעתו של המשיב,لفיה לא שינוי מעמדתו וכל כוונתוcheinה להפחית את שיעור האגרה בסכום מסוים (לא שימסור כל טעם לכך), מתבקש בית המשפט הנכבד ליתן צו על תנאי וצו בגיןם כمبرוקש בעתירה.

ז/ג ז/ג ז/ג

עודד פLER, עו"ד

ב"כ העותרת

12 בנובמבר 2009